

List do Rzymian

Rozdział 11

1. Mówię tedy: Izali Bóg odrzucił lud swój? Nie daj tego Boże! Albowiem i ja jestem Izraelczyk z nasienia Abrahamowego, z pokolenia Benjaminowego. 2. Nie odrzuciłci Bóg ludu swego, który przejrzał. Azaż nie wiecie, co mówi Pismo o Eliaszu? jako się przyczynia do Boga przeciwko Izraelowi mówiąc: 3. Panie! Proroki twoje pomordowali i ołtarze twoje zburzyli, a zostałem ja sam i szukają duszy mojej. 4. Ale cóż mu mówi Boska odpowiedź? Zostawiłem sobie siedm tysięcy mężów, którzy nie skłonili kolana Baalowi. 5. Tak tedy i terazniejszego czasu ostatki podług wybrania z łaski zostały. 6. A ponieważ z łaski, tedyć już nie z uczynków, inaczej łaska już by nie była łaską; a jeżeli z uczynków, jużci nie jest łaska; inaczej uczynek już by nie był uczynkiem. 7. Cóż tedy? Czego Izrael szuka, tego nie dostał; ale wybrani dostąpili, a inni zatwardzeni są, 8. (Jako napisano: Dał im Bóg ducha twardego snu, oczy, aby nie widzieli i uszy, aby nie słyszeli), aż do dzisiejszego dnia. 9. A Dawid mówi: Niechaj im będzie stół ich sidłem i ułowieniem i otrąceniem i odpłatą. 10. Niech zaćmione będą oczy ich, aby nie widzieli, a grzbietu ich zawsze nachylaj. 11. Mówię tedy: Azaż się potknęli, aby padli? Nie daj tego Boże! Ale przez ich upadek doszło zbawienie pogan, aby je do zawiści przywiódł. 12. A ponieważ upadek ich jest bogactwem świata, a umniejszenie ich bogactwem pogan, jakóż daleko więcej ich zupełność? 13. Albowiem mówię wam poganom, ilem ja jest Apostołem pogan, usługiwanie moje zalecam, 14. Azażbym jako ku zawiści pobudził ciało moje i zbawiłbym niektóre z nich. 15. Albowiem jeżeli odrzucenie ich jest pojednaniem świata, cóż będzie przyjęcie ich, tylko ożycie od umarłych? 16. Ponieważ jeżeli pierwiastki święte, tedyć i zaczynienie; a jeżeli korzeń święty, tedyć i gałęzie. 17. A jeżeli niektóre z gałęzi odłamane są, a ty, któryś był płonną oliwą, jesteś wszczepiony zamiast nich i stałeś się uczestnikiem korzenia i tłustości oliwnego drzewa: 18. Nie chlub się przeciw gałęziom, bo jeżeli się chlubisz, wiedzże, iż nie ty korzenia nosisz, ale korzeń ciebie. 19. Ale rzeczesz: Odłamane są gałęzie, abym ja był wszczepiony. 20. Dobrze; dla niedowiarstwa odłamane są, ale ty wiarą stoisz; nie bądźże hardej myśli, ale się bój. 21. Albowiem jeżeli Bóg przyrodzonym gałęziom nie przepuścił, wiedz, że i tobie nie przepuści. 22. Obaczże tedy dobroć i srogość Bożą; przeciwko tym wprawdzie, którzy upadli, srogość, ale przeciwko tobie dobroć, jeżeliś trwał w dobroci; inaczej i ty będziesz wycięty. 23. Ale i oni, jeżeli nie będą trwali w niedowiarstwie, wszczepieni zaś będą, gdyż mocny jest Bóg one zasię wszczepić. 24. Albowiem jeżeliś ty jest wycięty z oliwy, z przyrodzenia płonnej, a przeciwko przyrodzeniu jesteś wszczepiony w dobrą oliwę, jakóż daleko więcej, którzy są według przyrodzenia, wszczepieni będą w swoją własną oliwę! 25. Bo nie chcę, abyście nie mieli wiedzieć, bracia! tej tajemnicy, (żebyście nie byli sami u siebie mądrymi), iż zatwardzenie z części przyszło na Izraela, póki by nie weszła zupełność pogan. 26. A tak wszystek Izrael będzie zbawiony, jako napisano: Przyjdzie z Syonu wybawiciel i odwróci niepobożności od Jakóba. 27. A toć będzie przymierze moje z nimi, gdy

odejmę grzechy ich. **28.** A tak według Ewangelii nieprzyjaciółmi są dla was; lecz według wybrania są miłymi dla ojców. **29.** Albowiem darów swoich i wezwania Bóg nie żałuje. **30.** Bo jako i wy niekiedy nie wierzyliście Bogu, ale teraz dostąpiliście miłosierdzia dla ich niedowiarstwa, **31.** Tak i oni teraz stali się nieposłusznymi, aby dla miłosierdzia wam okazanego i oni miłosierdzia dostąpili. **32.** Albowiem zamknął je Bóg wszystkie w niedowiarstwo, aby się nad wszystkimi zmiłował. **33.** O głębokości bogactwa i mądrości, i znajomości Bożej! Jako są niewybadane sądy jego i niedoścignione drogi jego! **34.** Bo któż poznał umysł Pański? albo kto był rajcą jego? **35.** Albo kto mu co pierwszej dał, a będzie mu zasię oddano? **36.** Albowiem z niego i przez niego i w nim są wszystkie rzeczy; jemu niech będzie chwała na wieki. Amen.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.